

ЧАРТВНІ ДИНІ

За закафпатською
казкою
Андрія Каліна

Малюнки
Олексія Рохана

Жили-були два брати. Росли вони у бідній родині, знали тільки біду та нестатки.

Настав час женитися. Старший, Юра, взяв собі за жінку стару дівчину, аби пристати на багатство.

Молодший, Михайло, оженився на молодій, але сиротині. І не жилося йому добре, бо не мав нічого для господарювання, окрім голих рук.

Доки брати були нежонаті, вони шанувалися. А після одруження їх дороги зовсім розійшлися.

Надійшла весна, а у Михайла немає насіння і на одну грядку. Зажурився чоловік, що нічого не посіє, а там і зима прийде...

**Нічого робити. Порадився з дружиною та й пішов до брата. А той йому:
— Геть із мого двору!**

**Настало літо.
Хата в Михайла невелика, а під стріхою —
сила-силенна ластів'ячих гнізд.**

**Знявся якийсь вихор і викинув із гнізд ластів'ят.
Погинули пташенята, тільки одне лишилося, та й те
зламало ніжку.**

**Взяв Михайло пташечку, приклав до ніжки смерекові
бильцятка, перев'язав, закапав молочком.**

А коли пташка видужала, він її з хати і випустив на волю.

Через кілька днів ластівка повернулась. Полетіла перед хатою і випустила з дзьобика одну зернину дині.

**—Тепер маємо насіння!—радіє Михайло.—Посадимо,
щось вродить і нам.
І посадили зерня на городі.**

Скоро насінина прокільчилася, викинула листочки й потяглася паворозом. Павороз спочатку розквітнув квітами, а потім з'явилися плоди.

Минуло літо—й вирости бідному чоловікові три дині, але такі великі, яких ще світ не бачив.

Михайло й каже жінці:
—Принеси з городу одну диню. Звариш—буде полуденок.
—Та як я її принесу, коли вона така велика?
Пішли вони обое.

**Взявся за дню чоловік, взялася і жінка — ледве
її занесли до хати.**

Михайло розколов сокирою диню, а в ній повнимповно усіляких страв та різних напоїв. Так багато, що вистачить на довгі літа.

Внесли до хати другу диню. Не встиг Михайло розрубати, як з неї вивалилося всякого одягу — село можна б одягти.

Чоловік і жінка вже чекають, що буде в третій дині. Заносять і її. Михайло втнув сокирою, а з неї нараз висипалася ціла громада золота і срібла.

**Позаздрив Юра Михайлові. І каже своїй жінці:
— Іди до Михайла — спитай, від чого став багатим.**

Прийшла Юрова жінка до родича тоді, коли його дома не було. А господиня їй і розповіла, як злий вихор скинув ластів'ят, як чоловік виходив покалічене пташатко, як ластівка принесла насінину і з неї виростили три дині.

Повернулась Юрова додому і все, що почула, розповіла чоловікові.

Настала ще одна весна. Прилетіли ластівки, звили собі гнізда і під Юровою хатою. Вилупилися маленькі пташата, ціпкотять.

Чекає багач вихора—вихор не налітає. Тоді він не втерпів—узяв довгу палицю і позбивав гнізда.

Підняв одне пташеня з поламаною ніжкою, взявся лікувати.

**І ластів'ятко видужало. Приніс його Юра на подвір'я,
випустив на волю.**

Минув час, і ластівка принесла багатому насінину дині.

Зрадів Юра. Пішли з жінкою на город, посадили зернину і чекають, щоб і до них привалило щастя.

Насінина проросла, зазеленіла листочками, потяглася паворозом і зацвіла золотистим цвітом.

Та не вирости три дині, бо зав'язався тільки один цвіт.

**Юра й цьому радий. Ледве чекає, щоб настала осінь.
Днює й ночує на городі, щоб якась мара не вкрала диню.**

Прийшов і той час, коли вона достигла. Махнув Юра сокирою, диня розлетілася на дві половини, а з середини вибухнуло полум'я.

Згоріла хата, згорів хлів і все-все довкола. Так багач став бідним. Ганьбився йти до брата просити допомоги й пішов по світу з торбою...

Редактор О.П. Камишева

Українохроніка, Київ-133, Щорса, 18

Міністерство культури УРСР

№ 4131 1990 р. Ціна 30 коп.